

Leczenie chorób skóry

Wydanie polskie I. A. Kaszuba (red.)
Elsevier, Urban i Partner, Wrocław 2009

Treatment of skin disease. Comprehensive therapeutic strategies
Lebwohl M.G., Heymann W.R., Berth-Jones J., Coulson I. (eds), Mosby, Philadelphia 2006

Jest to pierwsze polskie wydanie tłumaczonego drugiego wydania angielskiego podręcznika–kompedium, dotyczącego terapii chorób skóry, w którym każdy z 235 rozdziałów (jednostek chorobowych) został napisany przez innego autora(ów). Stały postęp nauk medycznych powoduje, że do leczenia, w tym także dermatologicznego, wprowadza się nowe metody, które zmieniają dotychczasowe postępowanie w wielu chorobach skóry, co znalazło odbicie w treści omawianej publikacji. W podręczniku znalazły się rozdziały dotyczące zarówno często spotykanych dermatoz, jak i rzadkie, ale ważne jednostki chorobowe, z którymi stykają się dermatolodzy. Rozdziały uszeregowane są w porządku alfabetycznym, co niezwykle ułatwia korzystanie z tego podręcznika–kompedium. Redakcja wszystkich rozdziałów jest ujednolicona. W każdym rozdziale omówiono krótko obraz kliniczny choroby oraz badania specjalistyczne niezbędne do ustalenia prawidłowego rozpoznania. Postępowanie terapeutyczne przedstawiono w sposób pozwalający na szybkie zorientowanie się, jakie metody lecznicze są w danej chorobie stosowane, z rozbiciem na metody podstawowe (I rzutu) oraz metody tzw. II i III rzutu, które można zastosować np. w przypadku niepowodzenia leczniczego.

Każda z wymienionych metod terapeutycznych została opatrzona, co dla polskiego czytelnika jest zupełnym *novum*, symbolem literowym (od A do E), który odzwierciedla jej skuteczność ocenianą i udokumentowaną w badaniach klinicznych (A – najlepiej, E – najslabiej udokumentowana), wyrażającą się liczbą publikacji uzasadniających jej stosowanie. Jest to nowatorskie, obiektywne przedstawienie metod terapeutycznych, które podnosi wartość tego podręcznika

oraz pozwala „zapracowanym klinicytom”, o czym wspominają w przedmowie redaktorzy wydania angielskiego, na szybki przegląd metod terapeutycznych oraz zorientowanie się w ich obiektywnie ocenianej skuteczności.

Całkowicie nowy, niespotykany w opracowaniach dotyczących terapii chorób skóry jest rozdział zatytułowany „Bioterroryzm”, w którym omówiono choroby zakaźne (wąglik, dżuma), mogące być zagrożeniem w wypadku ataku bioterrorystycznego. Dermatolodzy powinni znać metody diagnostyki i leczenia tych chorób, ponieważ wiele z nich ma charakterystyczne zmiany skórne ułatwiające właściwe rozpoznanie i zapobieganie ewentualnym epidemiom.

W podręczniku znalazły się również rozdziały z pogranicza klasycznej dermatologii i dermatologii estetycznej (rozstępy, samouszkodzenia, suchość skóry), która obecnie zajmuje ważne miejsce w praktyce lekarzy naszej specjalności.

Książka została wydana niezwykle starannie, na bardzo dobrym papierze, ma barwną szatę graficzną podkreślającą i różnicującą poszczególne części rozdziałów, co bardzo ułatwia wyszukiwanie interesujących czytelnika zagadnień. Liczy 419 stron i zawiera wiele zdjęć ilustrujących typowe zmiany kliniczne w omawianych chorobach skóry, co również podnosi jej wartość dydaktyczną.

Gratuluje profesorowi Andrzejowi Kaszubie oraz wydawnictwu trafnego wyboru i opublikowania tak ważnej dla dermatologów pozycji. Jest to pierwsze na rynku polskim nowoczesne kompendium terapeutyczne, które będzie niewątpliwie dobrze służyć lekarzom praktykom.

Maria Błaszczyk